יום **ה'**, **ו'** במנחם **אב** תשס"א (**26** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ו' ב אב**, בשנת רס"ח (5268-1508), נפטר ה**"אברבנאל" – דון יצחק בן יהודה אברבנאל** – מדינאי, פרשן והוגה-דעות מחונן. נולד בליסבון בשנת 1437, בשנות נעוריו שימש שר-אוצר בממלכת פורטוגל. בשנת 1481, נאלץ לברוח מהמדינה ובא לקסטיליה שבספרד הנוצרית. גם שם כיהן כשר-אוצר עד לגירוש היהודים משם (בתשעה באב!) בשנת רנ"ב-1492. אחרי הגירוש התיישב האברבנאל בנאפולי שבאיטליה, והתמסר שם לכתיבת ספריו הרבים. בעל סגנון מלבב, ספריו נפוצו במהדורות רבות.

על הפסוק בפרשת "**כי-תצא**": "**כי תדור נדר לה' אלוקיך, לא תאחר לשלמו**" [דברים **כ"ג** 22], מבהירים חז"ל [מסכת ראש השנה ד':] שאין עוברים על לאו זה בעניין קרבנות אלא אם חלפו שלושה רגלים (פסח, שבועות וסוכות) בלא קיום הנדר. אך מעיר האברבנאל, זה בנדרי קרבנות. אבל בנדרי צדקה לעניים אין לדחות את קיום הנדר; אלא חייבים לפרוע מיד כל נדר ונדבה, כי מרובים צרכי העניים ועיניהם תלויות לנדבת-לבם של הבריות. [פרפראות לתורה]

מחר, **ז' באב**, זוכה לתפקיד בשלשלת האירועים לפני חורבן בית המקדש הראשון:
מהיום **ט' בתמוז**, שבו הובקעה העיר ופרצו הכשדים של נבוכדנאצר לתוכה, ועד **ז' באב**, נתקיימו בירושלים נבואותיו של ירמיה, והיה האויב הורס ומחריב את הכל. ולא רק הכשדים, אלא **כל שכני יהודה הרעים הצטרפו** אל הכשדים, וכולם כאחד היו מהרסים ומחריבים והורגים ביהודה ובירושלים. וגם הקב"ה היה כביכול מקונן ומיילל על בניו שנפלו בחרב. ומכיוון שלא שב העם אל ה', "נלאתי הינחם אמר ה'..." ויסתר פניו מהם, וימותו בחרב, ברעב ובמגיפה. ואמר הקב"ה, "כל זמן שאני בביתי, אין אומות העולם נוגעים בו. אסלק עיני ממנו, ואישבע שאיני מזדקק לו עד עת בוא הקץ".
מיד נשבע הקב"ה בימינו והחזירה אחור מפני אויב, ואותו יום היה **ז' לחודש אב**, ובו ביום נכנסו האויבים להיכל להחריבו, וביום ה-7 לחודש אב ולמחרתו ה-8, היו האויבים אוכלים ושותים בהיכל והיו מקלקלים את המקום, אלא שכבר נגזרה הגזירה מלפניו... [ספר התודעה]

§§§

השבת, **ח' באב**, בעקבות מותו של מנהיגם יוסף סטאלין, **הודיעה ברה"מ על חידוש יחסיהם הדיפלומאטיים** עם מדינת ישראל – בשנת תשי"ג(1953-5713).
נולד בתאריך זה **יהונתן פולארד** בשנת תשי"ד(1954-5714). [ישראל 50]

§§§

<u>ענייני ערב תשעה באב (השבת):</u>
לשבת הסמוכה לתשעה באב (שחל השנה למחרתו, ביום א') ושבה תמיד קוראים בתורה את פר' **דברים**", קוראים "**שבת חזון**" על שם ההפטרה "**חזון ישעיה**" [ישעיה **א**'] שמפטירים בה. **היא האחרונה** מ-3 ההפטרות של פורענות שקוראים ב-3 השבתות **שקודם ט' באב**. נוהגים רבים לקרוא את ההפטרה בניגון שבו קוראים את מגילת **'איכה'** – או כולה או לפחות את פסוקי התוכחה שבה. בדרך כלל, סמוך לסוף יום ערב תשעה באב, אוכלים סעודה מפסקת – לפי מנהגנו, אוכלים בה ביצה מבושלת או עדשים שהם זכר לאבלות. נוהגים לאכול סעודה זו בישיבה על-גבי הקרקע (עם דבר המפריד בינו לבין הקרקע) – **<u>ולא</u> משום אבלות, אלא כדי שיהיה ניכר שזו סעודה שפילה.** אך הפעם, לכבוד שבת, אין אנו נוהגים כן, אלא אוכלים בשר ושותים יין – אף בסעודה השלישית - ומקדימים את הזמן לסעודה השלישית כדי לסיים לאכול בזמן:

<u>זמני הצום לבאר-שבע</u>: תחילת הצום **19:35**
חצות היום **12:46**

כניסת השבת (ב"ש): 19^{17}
צאת השבת (ב"ש): 20^{14}

יום נעים ושבת שלום!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 –08 (מרדכי)

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ה'**, **ו'** במנחם **אב** תשס"א (**26** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

סוף הצום	**20:04**

כניסת השבת (ב"ש): 19^{17}
צאת השבת (ב"ש): 20^{14}

יום נעים ושבת שלום!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 –08 (מרדכי)